

Nuorttanaste
maksu ovtta
kruvna jakko
dagast, blad-
de dinggu-
juvvu juokke
poasttarappe
lutte.

Nuorttanaste

Nuorttanaste
olgušboatta
guovte gærde
manost —
dam 15ad ja
dam 30ad
bæive juokke
manost.

Bajasrakadus- ja čuvvgitusbladde samidi.

»Gæa mon boadam farga»

»Leket maidai digis garvvasak.»

No. 9.

15ad Mai 1903.

5ad jakkodak.

Min stuoremus darbo.

Mutto mon cœlkam digjidi duotta vuoda: Dat læ digjidi avkalaš, atte mon manam erit; dastgo jos mon imana erit, de bæloštægje i boade din lusa; mutto jos mon manam erit, de vuolgatam mon su din lusa. Joh. 16,7 Devddujuvujeket vuoinast. Efes. 5, 18

Dat stuoremus balvalus, maid olmuš matta su lagamužas vuostai dakkat, læ, atte son sudnji cœlkka duottavuoda, ja dam berre son dakkat rakisvuodast. Ja buore lifēi, jos nubbe dam bijaši vaimos ala ja oaidnegodaši duottavuoda čieghales may-solašvuoda.

Hærra cœlkka alesi olbmuidi duottavuoda. Son læ duottavuoda alggoaja, son i mate gielestet.

Muttom aigek læk, go duottavuotta fertte celkkujuvvut stuoreb duodalašvuodain go davalažat, bajasboktem diti sin, guđek læk giddadarvanam »giellasa aččai.»

Bibal oapata migjidi čielggaset, atte læk olbmuk ædnam alde guovte oasest, mak guvtin sanin matteba namatuvvut:

Mailme ja særvegodde.

Mon aigom odne čallet dam guovte birra. Mi læ mailme ja særvegodde stuoremus darbašvuotta? Dat læ okta daina gačaldagain, maid mi buokak berrep diettet; dastgo æska dalle, go min vaillevuodak fuobmajuvvujek, matta læt doavvo, atte mi daina erit ječaidæmek jorggalep.

Mi læ mailme stuoremus darbašvuotta? Lægo dat æmbo dietto?

— Ouddamarka diti odna fuobmamak luondo rikast daihe æmbo avkkendakujubme luondo lagain olmušvutti. Mi diettep atte min aigge læ fuobmašemi aigge — læ daggar aigge, go

olbmuk læk hutkam ja ibmerdet boatam ollo dingaid, mak ouddal læk orrom olmuš jiermest aibas vœjemaettosak, mutto dal læk šaddam ællema darbašvuottan. Mutto almaken arvvaluvvu, atte olmuš jierbme i læk vela gukkas joavddam luondo čiegosvuodai ibmerdet ja dam vaddes čuolmaid čuovddet. Aldagasdola (elektriet) ibmašak læ vela dego mannavuodasek aigest. Stuora vegjolašvuodak læk ain hutkidi ja fuobmašegjidi ouddabælde. Dobbe læk ain čuolmak, mak boatte aigest galggek čovdujuvvut, ja læk min aige muttom olbmuk, gæi jurddagak læk darvanam dušše dasa, gak oi asta jurdašet mange æra dinga ala. Jos mi daggar olbmuin jærnat, mi læ mailme stuoremus darbašvuotta, de si dallanaga vastedek: »**Dat læ dietto, æmbo dietto, luondo dietto, mailmalas dietto.**»

Dietto læ galle buore, sikke luondo dietto ja æra dietto; dastgo dietto læ fabmo. Dietto bokte læ ollo buorre mailmest doaimatuvvum. Buok dampak, mak mailme abid mæsta juokkelagan dalkest mannaabellai guđek, buok dollavavnok, mak jottelet mæsta dego lodde, bagjel ædnamid girddek, buok telegrafstrængak, mak ruossalassi ædnam birra læk bigjujuvvum ja olmuš sanid ja jurddagid doaimatek buok olgomuš ædnam ravdaidi — duhati milai duokkai, — buok dak rakkanusak muittalek migjidi, atte dat olmušlaš dietto jakkečuđi čada i læk duššas læmaš mailmest; mutto almaken duostap mi cœlkket: Dietto i læk mailme stuoremus darbašvuotta.

»**Adde migjidi buoreb skavlaid ja ollasæbbo oapo vaivašidi nuftgo riggaidi,**» cœlkka muttom. Dat læ galle duotta. Min bajasšadde nuorra-

gærde berriši stuoreb diedoin ællema soattai oažžot mannat dam mailmest. Min nuorrægærde i berreši mannai baccet dam stuora hægabajasdoalogilvost damditi go sist vaillo dietto. Dat dinggæge læ su bælestes duodalaš. Mutto maid čajeta guoratallam? — Dat čajeta atte dietto i læk goassege læmaš oagjodatte suddo ja bahadabe vuostai. Muttomak daina buok dietto riggasemus in læk hævvanam dam mailme suddo ravnji sisa, ja dat mailmalas visesvuoda fabmo i læk nagadam sin gagjot.

»**Æneb garremjukkamušai navdaskættessvuoda!**» — čuryvuk si, guđek vinejukkama vuostai barggek. Ja mi vastedep daidi vieljaidi ja oabbaidi, guđek buttesvuoda mieke læk bajedam min ædnam stuoremus vašalaža — garremjukkamuša vuostai, duotta læ. Mi darbašep čielgosaivvad olbmuid, æi læk galle ruđak nuft ollo, atte daidi adnu i læk æra darbašlaš dingaidi. Buok buorek ja riekta jurdašægje olbmuk berrijek dam guovdde vuostai buok famoidæsek adnet. Ædnagak læk dak čaba, nuorra olbmak, gæi dat guovdde vuollases læ duolbman, ja ædnak čuvvggis ja havskes sidak læk nubbastuvvam morraša bieghon aito garremjukkamušai diti. Hæppanekus juokke olmai ja nisson, gutte su vinehalos diti dam guoydde vel bajasdoalla ja doarjo. Mutto jugakættessvuotta aivestassi i bæste galle mailme. Dat læ galle savamest buokaidi, mutto dat i læk min stuoremus darbašvuotta.

Muttom daida dam gačaldakki vastedet: »**Mi darbašep buoreb vaivaš stivrijume.**» Dat maidai læ duotta; lætte læ mænga baikest stuores, ja mænga sajest læ stuora fuolatesvuotta ja vaimoladesmættomvuotta,

sin lutte, guđek vaivaši berrai galggašegje gæččat; mutto i datge læk mailme stuoremus darbašvuotta.

»**Mi darbašep buoreb politikka**« celkkek muttomak, ja si barggek dam ala nuft garraset, atte min mielast orro, atte si adnek dam buok darbašemus mailmest. Galle vægja læt nuft, atte maidai politika bælest læ juoga, mi berreši divvujuvvut; mutto mu jakko læ, atte dat bæivve i goassege bagjan dam suddolaš ædnam ala, go buok naggo ja riddo læ vassam politika bælest. Olbmui vaibmo læ daggar duttamættom dingga, atte dat i læk goassege mašost, juoga dinga diti dat alelassi nimmora ja læ duttamættom, ige gavdnu dat politikkar ja lagai rakadægje ædnam alde, gutte buokai miela mielde satta dakkat; mi cælkkep damditi: Vaiko buorre ja vanhurskes politika læ savatatte ædnam alde, de dat almaken i læk mailme stuoremus darbašvuotta.

»**Rafhe!**« — čurvvuk rafhe ustebak. Dat maidai læ duotta — olmuš darbaša dam. Rafhe, hæittekættes rafhe. »I nuftgo mailbme adda.« Go rafhe boatta vaibmoi, de dalle vanhurskesvuoda šaddok gilvvujuvvujek ja lagjejuvvujek. Rafhe darbašep ni berraši ja naššonai gaskast. Mutto buok ænemusad Ibmela rafhe — dam agalaš rafhe.

Mutto ašše rafhetesvutti fertte vuost gaiddaduvvut. Bistevaš rafhe i ožžujuvvu ouddal.

Okta dingga vel, ni orro læme dat, maid mailme adna buok darbašemus, ja mi læ dat? Dat læ rutta.

»**Go must dadde lifči valljid ruta, de mon lifčim olmai.**« Dat læ galle okta dovddos ašše, atte alma ruđataga i bæsa olmuš gosage. Ja dam oaidnep mi bæivalažat, atte jos mist i læk rutta, maid mi ouddanguoddep, de hætte gartta. Dam maidai oaidnep, atte dak olbmuk, gæina valljid rutta læ, adunjuvvujek stuora arvost, ige læk davja gačaldak, maggar karaktera læ, satte fal rutta læ, de galle adnujuvvu stuora arvost. Mutto vaiko ruđataga dam mailmest čep birgge almaken cælkkep mi, atte dat i læk mailme stuoremus darbašvuotta; dastgo čala cælkka: »Mi avkid læ dast olbmui, jos son obba mailme vuoišaši, go son sielos vahagatta.«

Mi læ dalle dat, maid mailme ænemusad darbaša? —

Lægo dat Kristus? — Læ galle, son læ dat, maid mailme darbašal **Dam buristsivdneduvvum Ibmel barne darbašep mi!** — su gutte læ celleda aja, gutte almostata ače miela, su dam aino buttasa ja aino basse — su gutte jami suddolažai oudast — gutte bæsta min su varaines, gutte oapata min rievtoi ællet ja væketa min audogassan jabmet. Son læ dat, gutte nubbastutta dam oktasa ja naššonai [olmuščærdai] celleda. Son læ mailme bæste ja alme hærvassvuotta.

Son læ dat, maid dat suddost devddujuvvum, mašotes, hagejuvvum, buttesmættom ja likko manpai goikke mailbme darbaša — **Jesus** — »duottavuotta gæidno ja ællem!«

Mutto moft galgga mailme su ibmerdet? Jesus ješ celki, atte dat i mattam ouddal šaddat, go son læi eritvuolggam. Go dat oinulaš Jesus læi bajas mannam »su ače ja min ače« lusa. Aito su eritmannamest bokte galgai son boattet min vel lagabuidi. Mof? Mof matta mailme su oappat dovddat? Su dovddat »læ agalaš ællem;« mutto moft dat galgga dapaturvat.

Mof galgga mailme oappat su rakistet? Dat læ væjemættos, atte oktage rakista dam persona, gæn son i dovda. Mutto jos olmuš vel oappage dovddat Jesusa bægema bokte daihe lokkama bokte, de dat dovddam i læk almaken personalaš. Mailme i šadda su rakistet »damditi go dam ollo sudok læk andagassi addujuvvum.« Mailme galle satta su imašlaš olmajen adnet ja su ællema ouddamærkan valddet, dat satta maidai stuoresen ja imašen adnet su rakisvuoda, mutto gukkelidi mailme i bæsa, dasa dat bisana — galle maid muttom in gæččala Jesusa luodaid čuovvot, mutto son i væje dam — æi læk navcak dasa. Manne i væje? **Damditi go i læk oappam su riekta dovddat** — i læk oappam su dovddat soavatægjen ja bæsten. Damditi i rakist mailme Bibala Kristusa. Mof matta son oappat rakistet su?

Mof matta son viggaturvut Jesusi rokkadallat? — Son fertte dam dakkat ævtodatolažat. I baggo in, ige boares viero ige dabe mielde — ige æska dalle go Jesus læ čokkanam su duobmartruvnos ala. Dat rokkadus, mi æska dalle boatta i læk vaimo

ævtodatolaš vuollanæbme, mutto atesusa ja suorgatusa baltatus.

Mutto moft matta Tomas æppeosko dogjujuvvut, nuft atte vaibmo algga cælkket: »Mu Hærra ja mu Ibmell« nuft atte dam mailme Ibmel biettaluvvu ja Jesus vuostaivalddujuvvu gonagassan — moft matta dat dappaturvat?

Vastadus gavdnujuvvu bibalest: I oktage matte Jesusa Hærran gočodet alma

Bassevuoiŋataga.

Mailme stuoremus darbašvuotta læ Bassevuoiŋa bajasčuvvijægje, bajasbokte ja ođđasist riegadatte fabmo.

Lasetuvvu.

Igo dat sardne læm nokka bastel?

Muttom riggis bonde celki okti su pappasis, go læi bappa sarne doallam hanesvuoda vuostai: »Riekta læ, papašam, maid don sardnedegjek; mutto du sardne lifči galggam læm sagga bastelæbbo; dastgo hanesvuotta orro æmbo ja æmbo bæsamæn radđet min særvvegoddest.«

»Gal mon gæččalam sardnam bastelæbbo dakkat,« vastedi pappa, ja go son dal fuobmai, atte dakkebielkai (hirsai) vuolde hængajegje ollo spine čoarbellak, celki son oktannanost: »Mon læm boattam jurdašet dam boares lames Anna ala, gutte dam gavpug raje alde assa, son læ massam su aino ucca spinašes, ige læt sust mikkege baistobannoi bigjat obba dam gukkes dalvest. Ikggo lifči nuft buorre, atte sudnji addašik duom stuora čoarbella, mi die de hængga, gal sust dasa læ adnu.«

»Mutto rakis papašam, olles čoarbella go? Igo son duđaši uccebin? jærrali olmai.«

»I,« celki pappa, »jos don ovta bitta dušše addak, de dat i biste mange aige, son darbaša olles čoarbella.«

Bonde fertti addet dam čoarbellala maid pappa goččoi, gal mai čuci obba lossaden, mutto dat i væketam.

Pappa geigi dasto gieđast sudnji ja celki: »Igo læm dat sardne bastel nokka?«

»Læi galle,« vastedi bonde, »dat læi mæsta juo ila skarpes.«

Don lokke, gæst ležžek čoarbellak bielkai vuolde, bija dam muittalusa vainod ala ja gæčad čuovvovaš

čalabaikid 1. Joh. 3, 17. 18 ja Jacob 2, 15. 16.

Moadde sane samidi.

Go læm boattam dam fuobmašubmai, atte mi sabmelažak, jogo rehalaš ugjovuodast daihe vuoiggadmæt-tom alla mielalašvuodast, læp argek sardnot guimidæmekguim giellasæmek, de dam sujast læm jurdašam dagjat sanača duom ašše birra.

Olmuš læ alemus oinulaš sivdnadusai gaskast. Sudnji læ Ibmel addam oktanaga æra addaldaldagaiguim jierbme. Jierme famoin olmuš jurdaš. Ja duom jurddages son alnot sardnomin, maid æska nubbege matta gullat ja addet. Duoggaras gullujægje ja addetatte jurddaga alnotæbme dagjojuvvu giellan. Ædnam alde sardnujuvvujek dal hui ollo gielak, mak migjidi læk addemættomak. Mutto dat giella, maid don halak, læ Samegiella, ja dat læ du ædnegiella, maid don berik rakistet.

Vai jurdašakgo don dam, atte mi avkid dat læžža mu rakistæmest, goitog dat giella fargga jabma — nuft læ goit einostuvvum. Dat læ duotta, nuft læ einostuvvum — mutto doallago dat dæivvasa? Mon goitog im gavna dam jurddagi maidege doarjagid. Mon læm gullam, atte dat samegiella, vaikko dat læ hui uccan olmui gaskast gævatuuvum, læ dam diti læmaš jo hui aigga mailmest; mutto ibahan duot vela læk jabman, ainbahan dat cella, ja velaba dat dal hilttit bigjat ođđa biktasid bagjelasas ja vuolget dego činatuuvum moarse, ællet ođđa ællema. Allo eisege moai duom čurgesoav' agja hette, mutto barggo dam væketet dafhostæme nuft ollo, go fal moai Ibmel arbmest sattel

Gal don væjak jurdašet naft: Mutto go mu samegiella i læk daggaras, go duom daihe dam olmu, ja atte duot daihe dat laitta mu giela, ja go samegiela cuvkkejumekege (dialekt) læ nuft ollo, de maid cuvkkejumid mon daina galgašim sardnot? Ale morašt dam birra! Mu mielast læ buok buoremus, atte don halak dam cuvkkejume, maid don jo læk oappam ja vuokkadam sardnot. Gal cærak adnek fuola fast cuvkkejumešsek. Buok samegiela cuvkkejumekege læk Ibmel oudast sæmma arvost, dam-

diti berrep mige daid buokaid ovta lakai rakistet. Aige mielde læ ješ Ibmel čilggimin dam, mi daina šadda buok sabmelažai oktasaš girjegiellan. Dal i læk vela dat čielggam.

Ibmel læ addam dam giela migjidi, ja dasage gullek duok sanek: »Ibmel gæčai buok dam, maid son læi dakkam, ja gæča, dat læi hui buore. (1 Mos, 1: 31). Nabo mist i læk mikkege sujaid hæpanaddat daina gielain dalle, go mi sardnop duođa ja vuoiggadlašvuođa aši birra, mutto ollasit hæpanet gævataemest dam boastot; dastgo son, gutte dam adi, gaibbed aito dam. — Juokke sabmelažast læ gædnegasvuotta dam giela harrai. Gietkames rajest gidda jabmemes ragjai berre son sardnot mannasis vuostačedin Ibmel birra. Ale vajaldatte gidai muittaladdamest duom viegadægje mannasad dai čaba loddači birra, mak nuft ilolažat vičardallek du stovo daihe goađe birra. Ja vela bivdam du, sabmelaš ædne, læge nuft buorre, valde du ucca nieidačad giettabečest ja laiddet su giedadagai mielde ja muittalada du jiečad gilli dai čaba rasači birra, mai njæiga doai dobe dæivvabætte; dastgo Bæstamek cælkka: »Gæčadeket mæce hili-aid, moft dak šaddek. Æi dat bargga æige bane. Mutto mon cælkam digjidi, atte i vela Salomonge buok su hærvasvuodastes læm nuft garvotuvvum go okta daina.« (Mat 6: 28, 29).

Duom dagjami læ addam roakkadvuođa dat nana doavvo, atte goitog šadda samegielage gævatuuvut dam ođđa ædnam alde, maid mi vuorddep, ja oažžo æska dobe dam rivtes čuogjamis!

J. G.

Okta hettetus Ibmel buristsivdnadussi.

Pappa Hay Aitken muittala: »Mu særvvegoddest Liverpoolast asai 22 jage dast oudal okta ibmelbalolaš nisson, gæn boadnja læi bivddolmai. Im mon dieđe juogo son læi vuoittatallam jugišvutti daihe muttom æra erinoanaš suddoi, mutto son læi almaken hui ibmelmættom, ja damditi læi son læmaš su akka ripuses ollo morrašen. Vissasi son rokkadalai Ibmeli su boadnjas oudast; mutto son i

læm vela ožžom maidege vastadusaid, ja mon doavvom maidai, atte su rokkadus dai ædnag jagi siste læi ollo tapim su bakasvuodas ja famos.

Nuft manai aigge, son ain vela rokkadalai su oudast; mutto olmai læi sæmmalagan. De daptuvai muttom bæive, atte su viellja, gutte læi ibmelbalolaš olmai bođi oappaladdat su sivjuges dam boddo go su boadnja læi bivdost.

»Im mon matte arvvedet,« celki son, moft matta dat læt, »atte mu viellja i læk vela dakkam jorggalusa. Mon læm angeret rokkadallam su sie-lo bestujume diti ja maidai sæmma aige oskom nannoset, atte mu rokadus galgga gullujuvvut; mutto dal læ mannam gukkes aigge, ige Johan læk cæmbo nuorra olmai, ja mu rokkadus i læk vela gullujuvvum. Im mate arvvedet mon dam.«

»Ja,« vastedi dat vaivan, dorvotess nisson, gutte læi vaibam dam ædnag vuostegiedægævvamest, mi su læi dæivedam dam ællemest, »Johan i goassege šadda æra lagašen, son læ boattam nuft gukkas vanhurskesmættomvuođa gæino alde, atte mon im goassege šat æmbo su vuorde oaidnet jorggaluvvum.«

»Vai nuft,« vastedi su sivjug, »dal arvvedam mon dam buok. Dat læ du æppeosko, mi hette buristsivdnadusa«

»Mu æppeosko! Ingo mon læk rokkadallam su oudast buok dai jagi siste, ja ingo mon maidai læk ædnag gerdi sardnom suina jiečaines dam ašše birra? juogo don dal duottavuodas hoigadak ašše mu ala ja cælkak, atte mu æppeosko læ hettim buristsivdnadusa?«

»Juo fal, mu rakis sivjugam, dam mon dagam dam sujast, go don oudalaš celkkik, atte i goassege šat šadda Johan ærelakkai, almaken don rokkadalak su oudast. Mi avkid læ dast rokkadallat su oudast, go don juo dieđak, atte i son goassege šadda jorggaluvvut? Dat orro mu mielast, atte dat læ dakkat Ibmela narran, atte rokkadallat su dam buokvægalaža dakkat dam, maid olmuš i osko. Moft matta Ibmel vasededet du rokkusi, go don cælkkak sudnji, atte don ik vuorde maidege vekid sust? Luoitad dal vuolas čibidak ala rakis, ja rokkadala Ibmelest andagassi du

hirmos æppeoskod, mi læ hettim su buristsivdnadusa boattemest!»

»Mutto oskokgo don dal duodast, atte dat læ mu feilla, atte moai æm læk ožžom rokkus-gullujume, mu, gæn vaimo alde su sielo bestujume nuft ollo jagid duodalažat læ orrom.«

»Dat læ juo ješaldes čielgas, aite don ferttek læt læmaš hettitussan rokkos-gullujubmai, go juo don ik læk vuorddam, atte dat galgga boattet.«

»Dam vaivan nisson vaibmo šaddai cuovkas-cuvkkijuvvum, ja ædnag gadnjali vuolde dovdasti son, atte su rokadusak læk læmaš æpp'oskost dam sagjai go lifči galggam læt osko rokkadusak, dast mañnel rokadalai nisson oktan sivjugines vuolleges vuoinain ja rokkis doaivoin su boadnjas bestujume diti, ja go soai čuožželæiga bajas rokkadallamest, de læiga soai ollaset vissasinnattujuvvum dam ala, atte sudno rokkos šadda gullujuvvut.

Vakko dast mañnel gullui okta burist dovdos goalkkotæbme uvsa ala. Dat læi su boadnja, gutte bođi ruoktot. Illa læi son gærggam uvsa ravastet, ouddal go læi fatmastam su akas doarggestemin ja čierromin.

»O, mu rakis akašam,« celki son. »Dal boadnam mon sidi, nuftgo okta ođđa olmuš, ja mon doaivoin maidai, atte dast mañast galgam mon šaddat du vuostai aibas æra olmušen.«

Dasto muittali son, atte son ja su skipparak legje ferttim manga bæive orrot jaska muttom coakkas alde goalke diti. Bivdek legje bigjam vadnasidesek sidolagai, ja muttom duodalaš olmak sin gaskast legje fainoin sardnedam suddo ja arno birra. Hærra vuoina læi boattam sin ala, ja ædnagak daina bivdin gatte sin suddoidæsek ja jorggalegje ječaidæsek Ibmel lusa. Ješ son læi nuft famolažat likkatuvvum Ibmel vuoinast, atte son aibas læi ječas addam Ibmeli, ja su lutte læi gavdnam andagassi-addujubme ja rafhe. Ja dat læi datuvvam aito dalle go su akka læi alggam oskost rokkadallat.

Rakis lokke, don gutte davja læk ferttim morrašin dovdat dam sæmma, maid dat nisson dovdai, ja læk dakkam ædnak oudastrokkadusaid du ječad olmui, sidaguimidak ja lagamužaidak oudast.

Mu vaimosavaldak Hærrai du diti læ. Ibmel buristsivdnedifči du

oskoin ja rokkadusa vuoinain, vai don væjašik oskot dam, maid don ik oaidne, vai du rokkadusa suovas-oaffar bajasbagjanifči Hærra truvno lusa njalga hagjan.

Muite, osko rokkadus vægja ollo, go dat læ duodalaš. Osko dakka vægjemættom dingai vejolažžan, dam læm mon ješ fuomašam.

Hærra namma lekus maidnujuvum!

Dænodagast 14—4—1903

J. Samuelson.

Fuomašattujubme.

L. daihe »Nuorttanaste« olgusadde dakka fuomašattujume čallages bokte skuvlai birra »Nuorttanaste« 5ad nummarest dam jakkodagast.

1. atte sust i læk sæmma arvva-dus dam harrai, maid Samuelson læ čallam dam skuvlastyra saddačallagest 4ad nummarest sæmma blađest.

Dam juogost mast lokkujuvvu Rolfsen lorkkamgirje ja ođđa testamenta birra, mast sanek čugjek navt: »Ođđa testamenta, mi dal læ almuskuvlain olgus hoiggaduvvum, gaibbeduvvu fast skuvlai o appo stavem daihe lorkkamgirjen.« Dasa im liko monge; dastgo dak sanek »o appo daihe lorkkamgirjen« æi obba gavdnuge mu čallagest daihe dam čallagest, mi skuvle stivri saddinguvui. Dat læ dušše blađe olgusadde feilla. Im dieđe mon moft dat feilla læš boattam, čallaga boastot lokkamest daihe oaivvela boastot addemest, vai læžago prentededin fuomaškætta boattam lasatussan.

Dam čallagest mi skuvlastivri saddinguvvui, čužžuk dat nammatuvvum sanek aito naft: »Mi gaibbedep ođđa testamenta fast almuskuvlaidi, mi dal læ olgus hoiggaduvvum.« j.n.v.

Mu oaivvel i læk aitostassi læmaš nuft, atte ođđa testamenta galgga adnut stavem daihe lorkkamgirjen, nuftgo L. dam læ addim; mutto mu oaivvel læ læmaš nuft, atte ođđa testamenta berre ainas valddujuvut skuvlai jierbmalaš adnujubmai.

2. Ærep dam vela oaivvela L. su čallagestes, atte mon oktanaga Dænodaga samiguim jurdašnættomvuoda diti datom hilggot Rolfsen lorkkamgirje, dainago dast læk sufcasak ja doaivo jos mi buorebut jurdašep dam aše, gal mi dalle likop burist Rolfsen lok-

kamgirje viššales ja darkkeles skuvla adnemi; dastgo L. oaivvela nuft, go girjes læk uccanaš suvcasak, de manak lokkek viššalæbbut. Mon maidai miedetam dasa hui burist; dastgo jos juogage suvcas gavdnu skuvlast, de manna liko burist, daihe jos obba skuvla lifči dieva suvcasin, de vella ain buorebut likkošegje; dastgo dat læge soappevaš mana lunddoi. Mu oaivel læ vella ain dalge nuft, atte mi oudemus ja ænemus gilvvujuvvu, dat oudemus ja ænemus šaddat. Ja mi mañemus ja uccemus gilvvujuvvu, mañemus ja uccemus šaddat.

Dal læ juo mannam lakka 10 jage dam rajest go ođđa testamenta i læk læmaš almuskuvlain mange slai anost, dam sagjai go Rolfsen lorkkamgirje læ juokke bæive skuvlast darkkeles anost.

Dænodagast 11—4—1903.

J. Samuelson.

Mast dieđak don Samuelson, atte dat L, gæn don dast vuostoi bijak, læ dam blađe olgusadde; ikgo don jakke, atte gavdnujek samegielčallek ærak gæi namast okta stuora L. matta gavdnut.

Olgusadde.

„Nuorttanaste“

šaddai dam have dađe bahabut agjanet obba gukka; aššen dasa læ, atte olgusadde læ læmaš jottemen.

Bivdo birra.

Lofotbivddo læ dal nokkamen. I garttam stuora guollelokko dam jagege. Mutto bivddo šaddai almaken buoreb, go algo-dalve čajeti, nuft atte muttomak fidnijegje obba burist olbma oasai. Hadde læi maidai hui buorre gæčost dalve.

Finmarkost bivdujuvvu dal maidai obba burist, erinoamašet Gammavika rajest nuorttast. Væsta-finmarkost galle læ læmaš hui uccan dam ragjai. Njuorjo læ juo boattam manga baikkai Nuortta-finmarkost ja baldam guole nuft gukkas favllai, atte dušše stuora vadnasak dokko dusttek mannat.

Guollehadde læ læmaš 13 øra rajest 8 øra ragjai kilost. Vuoviashadde gidda 30 øra ragjai.

»Nuorttanaste« čalle prentejægje ja olgusadde læ G. F. Lund Sigerfjord, Vesteraalen.